

No t'oblidarem, Mercè Llimona!

AURORA DÍAZ PLAJA

Crítica

El teu llibre autobiogràfic es deia així: *No m'oblidis: Diari d'una col·legiala*.

Recordo que en fer-ne la crítica vaig lamentar que, en aquest cas, l'escriptora dissimulés la il·lustradora ja que, si bé ha estat un plaer gaudir de la teva narració, els teus dibuixos inefables han estat sempre un gran delit.

Vas ésser una de les nostres millors dibuixants i per sobre de tot eres la més estimada per tots els teus amics i respectada per tot el gremi, arribant a ésser la presidenta de l'Associació d'Il·lustradors de Catalunya com ho havies estat del Cercle de Sant Lluç.

Nascuda el 1914, dins d'una llar tan artística com la del teu pare, Joan Llimona, el pintor, i el teu oncle Josep Llimona, gran escultor. Has il·lustrat llibres inventats per tu mateixa com *Xumet* al 1943, *Nina de paper*, *Tic-tac*. Has donat nova vida als personatges de contes populars i clàssics com la Blancaneu o Peter Pan. Has fet protagonistes de les històries més quotidianes, però no per això menys delicades, a fills i néts: *Bibi*, *Cançons de Nadal*... Vas il·lustrar un dels clàssics internacionals, *Perot el descabellat*, que va escriure Henrich Hoffman, metge, per divertir els seus pacients infants mentre s'esperaven a

la seva consulta; tu vas fer la versió catalana d'aquell entremaliat protagonista.

A més a més d'escriure en català i en castellà, vas ésser fitxada a Nova York per il·lustrar llibres escrits en anglès que tenen com a protagonistes unes esplèndides maduixes i uns simpàtics gerds, *Strawberry*.

Llibres nadalencs plens d'inefables figures infantils i angelicals que com tots els altres personatges sorgits de la teva mà han tingut i tenen la força que els dona la seva tendresa amb la qual han inundat llibreries i biblioteques. Quin plaer vaig sentir quan vaig veure'ls tots reunits a l'exposició de la Sala Rovira!

I, al teu costat, tants anys amb la tendresa d'un dels teus personatges, en Fèlix Escalas, com sempre al teu costat, en els seus darrers anys, d'ençà de la teva malaltia conduint la teva cadira perquè els amics i admiradors poguessin abraçar-te i felicitar-te.

"*Cherchez la femme*", diu la frase francesa, tot assegu-

rant que no hi ha cap home important sense una dona al darrere. Mercè, amiga i admirada il·lustradora, tu saps que quan vas quedar-te sense aquell magnífic amic i amat, que et feia fàcils les coses quotidianes per alleugerir les teves dificultats, vaig enviar-te una carta i et recordava la frase francesa perquè en Fèlix va ser més el teu suport físic i espiritual de la gran artista que ell estimava i admirava.

Sé que no cal plorar per tu perquè estic segura que us heu retrobat allà dalt; ell ja t'estava esperant junt amb els teus angelets bufadors.

No t'oblidarem mai, serà el primer Nadal sense tu, sense la més entranyable de les dibuixants de llibres infantils. La Pilarín Bayés parlava ahir de la teva tendresa en el teu mestratge a tots i totes els il·lustradors i il·lustradores. Tots els que estimem els llibres per a infants hem d'agrair la teva tasca magnífica.

Tots i totes els qui hem gaudit de la teva amistat no t'oblidarem, Mercè!